

NOTARISSEN, ADVOCATEN, RECHTSANWÄLTE EN BELASTINGADVISEURS

LQ MAGAZINE

GRENSOVERSCHRIJDEND
ONDERNEMEN IN POLEN

LEXQUIRE
INTERNATIONAL TAX & LAW

Grensoverschrijdend ondernemen in Polen
Belastingheffing | E-facturering
Oprichting BV | Aandeelhoudersgeschillen

Colofon

LQ-magazine wordt u aangeboden
door LexQuire International Tax & Law
Nr. 9, 4e jaargang, september 2025

Redactie

Naud Peters
Ilse Reumkens-Houtvast
Stefanie Senden
Gabriel Spera

Met medewerking van

Frodo Oude Groeninger
Magdalena Ignaszak
Aleksandra Maciejczek
Marysia Dabrowska - eFaktura.nl

Fotografie en vormgeving

Ilse Reumkens-Houtvast
Młyńska 12- cover
Kuba Szopka - pag. 3
Claudia Rison - pag. 11

Niets uit deze opgave mag
gereproduceerd en/of openbaar
gemaakt worden door middel van druk,
fotokopie, film of op welke andere
wijze dan ook zonder voorafgaande,
schriftelijke toestemming van
LexQuire International Tax & Law.

Inhoud

GRENDOVERSCHRIJDEND ONDERNEMEN IN POLEN

- 2** Colofon
Inhoud
- 3** De oprichting van een besloten
vennootschap in Nederland en Polen
- 6** Een juridische vergelijking: aandeel-
houdersgeschillen in Nederland en
Polen
- 9** E-facturering in Europa: Uitdagingen
en trends
- 12** Belastingheffing op grensover-
schrijdende handel tussen Polen
en Nederland

Contact

MAASTRICHT – AIRPORT (HOOFDKANTOOR)

Amerikalaan 1, 6199 AE Maastricht-Airport
T: 0031 (0)88 17 17 0 17
E: info@lexquire.com
Notarissen: info@lexquirenotarissen.nl

POZNAŃ (LEXQUIRE POLAND)

ul. Młyńska 12
61-730 Poznań - Polen
T: 0048 880 514 812
E: poland@lexquire.com

Magdalena Ignaszak, Poolse advocaat en managing partner LexQuire Poland

De oprichting van een besloten vennootschap in Nederland en Polen

In het kader van grensoverschrijdend zakendoen, is het voor ondernemers en juridische adviseurs van groot belang om inzicht te hebben in de vennootschapsstructuren van verschillende Europese landen. De besloten vennootschap is in zowel Nederland als in Polen een veelgekozen rechtsvorm voor kleine tot middelgrote ondernemingen. In Nederland betreft het de “besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” (bv), terwijl in Polen de vergelijkbare rechtsvorm bekendstaat als de spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (sp. z o.o.). Hoewel beide rechtsvormen qua basisprincipes overeenkomen, bestaan er duidelijke verschillen in de oprichtingsprocedure, kapitaaleisen en formaliteiten.

Beide rechtsvormen vereisen een formele oprichting, maar de wijze waarop die oprichting geschiedt verschilt in de praktijk aanzienlijk. Poolse advocaat Magdalena Ignaszak legt het uit in onderstaand artikel.

Magdalena Ignaszak, LexQuire Poland

NOTARIËLE EN DIGITALE OPRICHTING

In Nederland dient de oprichting van een bv te geschieden bij notariële akte. Deze akte bevat de statuten van de vennootschap en wordt opgesteld door een Nederlandse notaris. De vennootschap wordt vervolgens ingeschreven bij de Kamer van Koophandel (KvK), waarna zij rechtspersoonlijkheid verkrijgt. Sinds de invoering van de flex-bv in 2012 zijn de vereisten voor oprichting sterk vereenvoudigd: er is geen wettelijk minimumkapitaal meer en het aantal oprichtingsformaliteiten is beperkt. In de praktijk kan een bv in Nederland binnen één tot vijf werkdagen operationeel zijn.

Polen biedt ondernemers eveneens de mogelijkheid om een sp. z o.o. via een notariële akte op te richten, maar kent daarnaast een modern en gebruiksvriendelijk digitaal systeem: het S24-platform. Hiermee kan een standaardvennootschap volledig online worden opgericht, doorgaans binnen 24 tot 72 uur. Dit maakt de procedure bijzonder aantrekkelijk voor zowel binnenlandse als buitenlandse ondernemers, mits zij beschikken over een elektronisch profiel (zoals een gekwalificeerde elektronische handtekening of het ePUAP-profiel). Indien van de standaardstatuten wordt

afgeweken, is een notariële akte alsnog vereist, hetgeen de procedure iets complexer en duurder maakt.

KAPITAALEISEN

Waar Nederland zich onderscheidt door zijn minimale kapitaaleisen – in theorie kan een al met één cent worden opgericht – hanteert Polen een wettelijke ondergrens van 5.000 Poolse złoty (circa €1.150) aan geplaatst kapitaal. Daarnaast moet ieder aandeel ten minste 50 złoty waard zijn. In beide landen dient het geplaatste kapitaal volledig te worden volgestort bij oprichting. Het Nederlandse model biedt op dit punt meer flexibiliteit, met name voor startende ondernemers met beperkte middelen is dit aantrekkelijk.

BESTUURSSTRUCTUUR

Ten aanzien van de bestuursstructuur is er sprake van een gelijkens: zowel de Nederlandse bv als de Poolse sp. z o.o. wordt bestuurd door één of meer bestuurders. In beide landen is een raad van commissarissen (RvC) in beginsel optioneel. In Polen is een RvC verplicht bij een maatschappelijk kapitaal van meer dan 500.000 złoty in combinatie met meer dan 25 aandeelhouders. In Nederland is een RvC verplicht wanneer de onderneming

kwalificeert als een ‘structuurvennootschap’. Hier is sprake van indien de bv meer dan 100 werknemers in dienst heeft, het geplaatste kapitaal meer dan 16 miljoen euro bedraagt en de bv verplicht is om een Ondernemingsraad in te stellen. Het aandeelhoudersregister is in beide landen een intern document, hoewel de Poolse wet voorschrijft dat dit register in de praktijk bij de rechtbank (KRS) bekend moet zijn.

REGISTRATIE- EN OPRICHTINGSKOSTEN

Wat betreft registratie- en oprichtingskosten geldt dat Nederland doorgaans iets duurder is. De inschrijving bij de KvK kost € 50,-, terwijl de notariële kosten variëren tussen de € 300,- en € 500,-, afhankelijk van de complexiteit. In Polen bedragen de registratiekosten tussen de PLN 250 en 600 (ca. € 60 -140,-), waarbij het gebruik van het S24-platform aanzienlijk voordeliger is dan oprichting bij de notaris. In beide landen is een uiteindelijke belanghebbendenregister (UBO-register) verplicht, in lijn met Europese regelgeving tegen witwaspraktijken.

TAALVEREISTE

Een belangrijk aandachtspunt voor buitenlandse ondernemers is het taalvereiste: in Nederland moeten statuten en oprichtingsdocumenten in het Nederlands worden opgesteld, terwijl in Polen het Pools verplicht is. Dit betekent dat vertalingen en juridische bijstand noodzakelijk kunnen zijn bij een grensoverschrijdende oprichting.

JAARREKENING DEPONEREN

Tot slot zijn beide rechtsvormen verplicht om (tijdig!) hun jaarrekening jaarlijks te deponeren – in Nederland bij de KvK en in Polen bij het KRS-register. In Nederland wordt een fiscale registratie automatisch in gang gezet na oprichting, terwijl in Polen een aparte registratie bij de belastingdienst nodig is voor een NIP-nummer en eventuele btw-verplichtingen.

LIQUIDATIE

Voor de liquidatie van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid in zowel Polen als in Nederland is een formele procedure vereist die wordt ingeleid door een besluit van de aandeelhouders. In Nederland keuren de aandeelhouders de ontbindingsakte goed, wordt een vereffenaar benoemd en wordt de plaats waar de boeken worden bewaard, aangewezen. De vennootschap gebruikt vervolgens haar naam met de notatie ‘in liquidatie’. In Polen is de procedure vergelijkbaar, maar iets uitgebreider en zo ook tijdrovender. De opening van de liquidatie moet worden jingeschreven in het KRS-register, de relevante kantoren moeten op de hoogte worden gebracht en er moet een aankondiging worden gepubliceerd in de Monitor Sądowy i Gospodarczy. Na de wettelijke periode waarin het bedrijf “in liquidatie” actief is, zijn de vennoten verplicht om aanvullende documenten op te stellen, zowel formele als boekhoudkundige, en deze opnieuw in te dienen bij het register van de Nationale Rechtbank voor verificatie en definitieve liquidatie van het bedrijf. De bijkomende formaliteiten zijn vooral bedoeld om schuldeisers te beschermen die zich tijdens het vereffeningsproces kunnen melden om eventuele schulden op te eisen.

CONCLUSIE

Samenvattend bieden zowel Nederland als Polen aantrekkelijke voorwaarden voor het oprichten van een besloten vennootschap, maar de praktische uitwerking verschilt. De keuze voor een van beide jurisdicties hangt dan ook sterk af van de ondernemingsstrategie, het investeringsvolume en wat opgenomen zal worden in de statuten.

Een juridische vergelijking: aandeelhoudersgeschillen in Nederland en Polen

In iedere vennootschap kunnen meningsverschillen of zelfs conflicten tussen aandeelhouders ontstaan. Deze conflicten kunnen gaan over winstverdeling of zeggenschap en zelfs leiden tot diepgaande conflicten die het voortbestaan van de vennootschap bedreigen. In dit artikel bespreekt advocaat Stefanie Senden de verschillende juridische routes die aandeelhouders in Nederland en Polen kunnen volgen om dergelijke geschillen op te lossen.

UITTREDING EN UITSTOTING

Zowel in Nederland als in Polen bestaan wettelijke mogelijkheden voor aandeelhouders om een andere aandeelhouder te dwingen uit te treden of deze zelfs uit te stoten.

In Nederland kan een aandeelhouder op grond van artikel 2:336 Nederlands Burgerlijk Wetboek een andere aandeelhouder via de rechtbank dwingen zijn aandelen over te dragen ('uitstoting'), indien het gedrag van de mede aandeelhouder het belang van de vennootschap ernstig schaadt. De omgekeerde route, waarbij een aandeelhouder zelf wenst uit te treden (artikel 2:343 Nederlands Burgerlijk Wetboek), is eveneens mogelijk, mits kan worden aangetoond dat hij of zij zodanig wordt benadeeld dat voortzetting van het aandeelhouderschap onredelijk is.

In Polen voorziet artikel 266 Kodeks spółek handlowych in een vergelijkbare regeling. Aandeelhouders die samen minstens 50% van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen, kunnen via de rechtbank de uitstoting van een andere aandeelhouder vorderen op grond van zwaarwegende redenen (ważne powody). Anders dan in Nederland is er in Polen geen expliciete wettelijke uittredingsregeling op initiatief van de aandeelhouder zelf. Wel kan de rechter in uitzonderlijke gevallen besluiten tot ontbinding van de vennootschap op verzoek van een aandeelhouder, wanneer voortzetting van de vennootschap onredelijk of onmogelijk is geworden. Ook kunnen de statuten aanvullende regels bevatten over de uittreding van aandeelhouders uit het bedrijf.

DE ROL VAN DE ONDERNEMINGSKAMER (NL) EN RECHTBANK (PL)

Naast de civiele rechter, kent Nederland een unieke instantie, namelijk de Ondernemingskamer van het Gerechtshof Amsterdam. Deze gespecialiseerde, rechterlijke instantie behandelt geschillen binnen rechtspersonen op verzoek van aandeelhouders of andere belanghebbenden. De enquêteprocedure (geregeld in de artikelen 2:344 t/m 2:359 BW Nederlands Burgerlijk Wetboek) stelt aandeelhouders in staat een onderzoek te laten doen naar het beleid van de vennootschap. Indien wanbeleid wordt vastgesteld, kan de Ondernemingskamer ingrijpen met vergaande maatregelen: schorsing van bestuurders, benoeming van tijdelijke bestuurders of zelfs een verplichte overdracht van aandelen.

Een vergelijkbare, gespecialiseerde instantie bestaat in Polen niet. Aandeelhoudersgeschillen worden behandeld door de algemene civiele rechter, doorgaans de regionale rechtbank (Sąd Okręgowy) waarin de vennootschap is gevestigd. Hoewel ook hier vergaande rechterlijke interventie mogelijk is, is de Poolse rechter doorgaans formeler en minder actief in het aandragen van alternatieve oplossingen dan de Ondernemingskamer in Nederland.

ALTERNATIEVE GESCHILBESLECHTING

Zowel Nederland als Polen stimuleren in toenemende mate alternatieve geschilbeslechting, zoals mediation en arbitrage. In Nederland kunnen statuten of aandeelhoudersovereenkomsten arbitrageclausules bevatten, waarmee geschillen buiten de rechter worden opgelost. Mediation wordt in aandeelhoudersgeschillen regelmatig ingezet, al dan niet op verwijzing door de rechter.

Stefanie Senden, LexQuire International Tax & Law

In Polen groeit de rol van arbitrage eveneens, zeker in internationale aandeelhoudersstructuren. Veel aandeelhoudersovereenkomsten bevatten clausules die arbitrage onder het Poolse Arbitragehof (Sąd Arbitrażowy) aanwijzen. Er zijn verschillende hoven, waarvan het Arbitragehof bij de Nationale Kamer van Koophandel in Warschau (Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie) de bekendste is. Verder kan ook een procedure worden gevoerd bij het Arbitragehof van de Lewiatan Confederation (Konfederacji Lewiatan) en het Arbitragehof van de Vereniging van Poolse Banken (Związek Banków Polskich). De Poolse wet staat ook bemiddeling toe, maar in de praktijk wordt daar minder vaak gebruik van gemaakt dan in Nederland. Desondanks stellen Poolse rechtbanken in de praktijk partijen (bijna) altijd voor om eerst een bemiddelingsprocedure te voeren voordat zij een zaak beginnen. De Poolse wet staat mediation ook toe, maar in de praktijk wordt deze route minder frequent benut dan in Nederland.

CONCLUSIE

Hoewel zowel Nederland als Polen wettelijke voorzieningen kennen voor de oplossing van aandeelhoudersgeschillen, verschillen de

aanpak en instrumenten aanzienlijk. Nederland biedt aandeelhouders een uitgebreid palet aan rechtsmiddelen, waaronder de unieke enquêteprocedure bij de Ondernemingskamer. Bovendien is het Nederlandse systeem flexibeler in het faciliteren van uittreding en alternatieve geschillenoplossing. Polen kent daarentegen een formelere processtructuur bij de civiele rechter, met minder ruimte voor actieve, rechterlijke interventie of vrijwillige uittreding.

Voor ondernemingen met internationale structuren of investeerders in beide landen is het daarom van belang om reeds bij oprichting duidelijke aandeelhoudersovereenkomsten te sluiten, waarin geschilbeslechting deugdelijk wordt geregeld. Hiermee kunnen langdurige (gerechtelijke) procedures voorkomen worden en ontstaat er ruimte voor constructieve oplossingen.

Marysia Dabrowska, chief marketing officer [eFaktura.nl](https://www.efaktura.nl)

E-facturering in Europa: Uitdagingen en trends

E-facturatie, of elektronische facturatie, is het proces waarbij facturen elektronisch worden verstuurd en ontvangen, in plaats van op papier. Het gaat verder dan het simpelweg versturen van een PDF-factuur per e-mail. Het betreft een gestructureerd, digitaal bestand dat rechtstreeks door computersystemen kan worden verwerkt.

De ontwikkeling van elektronische facturatie (e-facturering) binnen de Europese Unie vormt een kernonderdeel van de bredere digitalisering van belastingadministraties. Hoewel op EU-niveau een btw-richtlijn van kracht is, beschikken lidstaten over aanzienlijke beleidsvrijheid bij de implementatie van nationale wet- en regelgeving en technische standaarden. Dit leidt tot uiteenlopende verplichtingen en vereisten waaraan ondernemingen in verschillende lidstaten moeten voldoen.

In dit artikel geeft Marysia Dabrowska, Chief Marketing Officer bij eFaktura.nl, een overzicht van de actuele stand van zaken en aangekondigde ontwikkelingen binnen een aantal geselecteerde EU-lidstaten, mede in het licht van het Europese VIDA-initiatief (VAT in the Digital Age).

HET VIDA-INITIATIEF

Het VIDA-initiatief, gepresenteerd door de Europese Commissie, beoogt een algehele digitalisering van btw-afrekeningen bij grensoverschrijdende, intracommunautaire transacties. Concreet omvat dit onder meer de verplichte invoering van Business to Business e-facturatie en real-time rapportageverplichtingen vanaf 2028. Daarnaast voorziet VIDA in een vereenvoudiging van de btw-registratieprocedures binnen de EU en een uitbreiding van het reeds bestaande

éénloketsysteem (One Stop Shop, OSS). Via het OSS meldt u ieder kwartaal de buitenlandse btw en betaalt u deze btw betaalt u in één keer.

NATIONALE IMPLEMENTATIES EN TOEKOMST-SCENARIO'S Nederland

In Nederland is elektronische facturatie, veelal in PDF-formaat, reeds gemeengoed. Vooralsnog is er echter geen wettelijke verplichting om voor transacties tussen ondernemingen (Business to Business - B2B) gebruik te maken

van een gestructureerd en gestandaardiseerd e-factuurformaat. Een dergelijke verplichting geldt op dit moment uitsluitend voor transacties met de overheid (Business-to-Government - B2G), welke verlopen via het PEPPOL-netwerk, conform de Europese norm EN 16931. Dit is een beveiligd, internationaal netwerk waarmee bedrijven en overheden elektronische documenten, zoals facturen, op een gestandaardiseerde veilige manier kunnen uitwisselen. De mogelijke invoering van verplichte e-facturatie tussen ondernemingen is afhankelijk van toekomstige EU-harmonisatie, in het bijzonder binnen het kader van het VIDA-initiatief.

België

De Belgische wetgever heeft aangekondigd dat vanaf 1 januari 2026 e-facturatie tussen ondernemingen verplicht zal worden. De vereiste standaard is dan het PEPPOL BIS 3.0-formaat, dat zal dienen als wettelijk verplicht uitwisselingsprotocol voor elektronische facturen tussen ondernemingen.

Duitsland

Met ingang van 1 januari 2025 zijn alle ondernemingen in Duitsland verplicht om e-facturen in het formaat XRechnung of

ZUGFeRD te kunnen ontvangen. De verplichting om dergelijke facturen ook uit te reiken voor transacties tussen ondernemingen treedt naar verwachting in werking in 2027.

Polen

Polen is momenteel bezig met de gefaseerde invoering van het nationale e-facturatiesysteem KSeF (Krajowy System e-Faktur). Dit systeem zal naar verwachting vanaf 2026 de exclusieve infrastructuur vormen voor de uitreiking van gestructureerde facturen. Er worden tevens vereenvoudigde toegangs- en authenticatiemechanismen ontwikkeld voor buitenlandse belastingplichtigen.

UITDAGINGEN EN AANBEVELINGEN UIT DE PRAKTIJK

Voor ondernemers is het van essentieel belang om gebruik te maken van softwareoplossingen die in overeenstemming zijn met de actuele wetgeving en die anticiperen op toekomstige wijzigingen. Dit minimaliseert het risico op niet naleving van wet- en regelgeving en bevordert juridische en fiscale duidelijkheid bij grensoverschrijdende transacties.

Het ontwikkelteam van eFaktura.nl volgt de juridische en technologische ontwikkelingen

in Europa op de voet en past haar systeem continu aan, met inachtneming van de implementatieschema's die door de respectieve nationale belastingautoriteiten zijn vastgesteld. De prioriteit ligt bij volledige juridische conformiteit in Nederland, België, Duitsland en Polen.

VOORBEREIDING OP EUROPESE E-FACTURATIE - REGELS

Ter voorbereiding op de komende e-facturatie verplichtingen in verschillende landen wordt het systeem al aangepast aan de specifieke eisen. eEfaktura.nl heeft bijvoorbeeld in Duitsland XML-bestanden toegevoegd aan facturen. Het systeem wordt aangepast aan het Duitse tijdschema en gebruikers worden actief ondersteund bij de overstap naar XRechnung of ZUGFeRD.

Voor België is het platform voorbereid op compatibiliteit met PEPPOL BIS 3.0, met een soepele overgang voor gebruikers tegen 2026.

In Nederland is de verplichte B2B e-facturatie nog niet ingevoerd, maar het systeem is modulair en klaar voor toekomstige wetgeving, zoals VIDA.

Tenslotte zijn bijvoorbeeld in Polen aanpassingen nodig vanwege KSeF; het systeem ondersteunt al XML-facturen volgens de Poolse normen en voorziet gebruikers van de nodige informatie.

CONCLUSIE

De implementatie van e-facturatie binnen de Europese Unie kent aanzienlijke nationale verschillen in wetgeving, termijnen en technische vereisten. Het is van belang om hierop in te spelen door het systeem van e-facturatie in overeenstemming te brengen met de geldende en aangekondigde regelgeving in Nederland, Duitsland, België en Polen.

Daarnaast worden gebruikers ondersteund via uitgebreide informatiecampagnes, met als doel een soepele overgang naar de nieuwe standaarden. Het platform biedt tevens integratie met de VIES-database van de Europese Unie, waarmee btw-nummers van handelspartners automatisch en meertalig kunnen worden geverifieerd – een cruciale functie voor juridische compliance binnen de interne markt.

Marysia Dabrowska, eFaktura.nl

Belastingheffing op grensoverschrijdende handel tussen Polen en Nederland

De economische banden tussen Polen en Nederland blijven groeien. Dit maakt dat steeds meer Poolse bedrijven hun aanwezigheid op de Nederlandse markt willen uitbreiden. Nederland, dat bekend staat om zijn open economie, strategische ligging in de EU en gedegen juridische infrastructuur, is een aantrekkelijke bestemming voor grensoverschrijdende investeringen. Om niet voor onprettige verrassingen te komen te staan, is het van belang om het belastinglandschap te doorgronden. In dit artikel geeft belastingadviseur Frodo Oude Groeninger een praktisch overzicht van de belangrijkste belastingaspecten die relevant zijn voor Poolse investeerders, waaronder het bilaterale belastingverdrag, overwegingen met betrekking tot verrekenprijzen en beschikbare belastingvoordelen.

Frodo Oude Groeninger, LexQuire International Tax & Law

HET BELASTINGVERDRAG TUSSEN POLEN EN NEDERLAND

Het verdrag ter voorkoming van dubbele belasting (DTA) tussen Polen en Nederland is bedoeld om te voorkomen dat inkomsten in beide landen worden belast en om investeringen te stimuleren.

Een van de belangrijkste elementen is het concept van een permanente vestiging (PE), dat aangeeft wanneer bedrijfsactiviteiten in het andere land belastbaar worden. Een vaste vestiging of een afhankelijke agent kan leiden tot een vaste inrichting, waardoor belastingverplichtingen

ontstaan. Daarnaast vermindert het verdrag de bronbelasting op grensoverschrijdende betalingen. Dividenden worden bijvoorbeeld meestal belast tegen 5% als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, en anders tegen 15%. Rente en royalty's zijn meestal beperkt tot 5%, of zelfs volledig vrijgesteld onder bepaalde omstandigheden.

Het verdrag zorgt er ook voor dat inkomen niet dubbel wordt belast: Polen past de verrekeningsmethode toe, waardoor in Nederland betaalde belasting kan worden verrekend met de Poolse belastingverplichting, terwijl Nederland ofwel de vrijstellingsmethode, ofwel de verrekeningsmethode toepast, afhankelijk van het soort inkomen. Bovendien vergemakkelijkt de overeenkomst de uitwisseling van informatie tussen belastingdiensten om belastingontduiking tegen te gaan. Voor Poolse bedrijven kan een juiste toepassing van het verdrag leiden tot lagere belastingdruk en minder rechtsonzekerheid.

NALEVING VAN VERREKENPRIJZEN

Grensoverschrijdende transacties tussen verbonden partijen, zoals een Poolse moedermaatschappij en een Nederlandse dochteronderneming, moeten voldoen aan de regels voor verrekenprijzen. Zowel Polen als Nederland vereisen dat deze transacties het arm's length principe volgen, dat wil zeggen dat de prijs moet worden bepaald alsof de partijen niet verbonden zijn. In Nederland is gedetailleerde documentatie vereist voor grotere multinationals die zekerheid kunnen bieden over de fiscale behandeling van specifieke transacties.

BELASTINGVOORDELEN IN NEDERLAND

Nederland biedt verschillende belastingvoordelen die het een aantrekkelijke locatie maken voor buitenlandse investeerders, met name voor degenen die betrokken zijn bij innovatie, R&D of internationale groepsstructuren. Een van de meest prominente kenmerken van het Nederlandse belastingstelsel is de deelnemingsvrijstelling, die dividenden en vermogenswinsten van kwalificerende dochterondernemingen vrijstelt van vennootschapsbelasting. Deze regeling is vooral gunstig voor holdings en helpt dubbele belastingheffing te voorkomen op winsten die al elders binnen de groep zijn belast.

Een andere belangrijke stimulans is het Innovatiebox-regime, waardoor bedrijven kunnen profiteren van een aanzienlijk verlaagd effectief belastingtarief op winsten uit innovatieve activiteiten. Hieronder vallen ook inkomsten uit zelfontwikkelde intellectuele eigendommen, zoals patenten en eigen software. De Innovatiebox is bedoeld om R&D in Nederland te stimuleren en kan de belastingdruk op innovatie-inkomsten aanzienlijk verlagen. Hij is met name relevant voor investeerders die actief zijn in sectoren als technologie, biowetenschappen en techniek.

Daarnaast kunnen bedrijven die zich bezighouden met onderzoek en ontwikkeling in aanmerking komen voor loonbelastingaftrek onder de WBSO-regeling (S&O-afdrachtvermindering). Dit programma verlaagt de arbeidskosten voor technisch R&D-werk dat in Nederland wordt uitgevoerd en is beschikbaar voor zowel binnenlandse als buitenlandse bedrijven.

Tot slot is het Nederlandse vennootschaps-belastingstelsel progressief. Vanaf 2025 worden winsten tot € 200.000 belast tegen een tarief van 19%, terwijl winsten boven die drempel worden belast tegen 25,8%. Deze structuur biedt een kostenvoordeel voor kleine en middelgrote bedrijven, terwijl het concurrerend blijft voor grotere ondernemingen.

Samen vormen deze stimulansen een ondersteunend belastingklimaat dat het rendement op investeringen kan verhogen, vooral wanneer ze effectief gestructureerd zijn en afgestemd op de bedrijfsstrategie op lange termijn.

ADMINISTRATIEVE EN BTW-OVERWEGINGEN

Om zaken te doen in Nederland moet je voldoen aan de lokale registratie- en belastingprocedures. Bedrijven moeten zich inschrijven bij de Nederlandse Kamer van Koophandel en zowel een fiscaal identificatienummer als een btw-nummer krijgen. Een goede boekhouding en jaarlijkse aangifte zijn verplicht.

Voor btw-doeleinden staan de EU-regels een nultarief toe voor intracommunautaire leveringen, wat betekent dat goederen die vanuit Polen naar Nederland worden verkocht (en vice versa) in aanmerking kunnen komen voor 0% btw als aan de voorwaarden wordt voldaan. Nederland neemt ook deel aan het One Stop Shop (OSS)-systeem, dat btw-rapportage voor e-commerceactiviteiten in de hele EU vereenvoudigt.

CONCLUSIE

Poolse investeerders die op zoek zijn naar mogelijkheden in Nederland kunnen profiteren van een stabiel en bedrijfsvriendelijk belastingklimaat. Inzicht in de nuances van het belastingverdrag, het handhaven van een correct verrekenprijsbeleid en het benutten van beschikbare belastingvoordelen zijn essentieel voor succesvolle grensoverschrijdende activiteiten. Voor een goede structurering en risicobeheersing wordt samenwerking met ervaren belastingadviseurs in beide jurisdicties daarom ook sterk aanbevolen.

